

ความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน อุตสาหกรรมยานยนต์ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ชลบุรี

AWARENESS OF SAFETY BEHAVIOR EFFECT ON SAFETY BEHAVIOR IN WORKING OF EMPLOYEES OF AUTOMOTIVE INDUSTRIAL IN AMATA CITY CHONBURI INDUSTRIAL ESTATE

กฤษฎา อัมพรพิทักษ์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เก็บข้อมูลเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random) จำนวน 336 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ t (t-test), สถิติ One-way ANOVA (F-test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Least Significant Difference : LSD) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานไม่แตกต่างกัน และความคิดเห็นเกี่ยวกับความตระหนักในความปลอดภัยของพนักงาน พบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์มีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการปฏิบัติกร ด้านสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการ มีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ABSTRACT

The research had objective to study factors which effected to safety behavior in working of employees. Questionnaires were instrument for data collection and for sampling, probability sampling was employed by cluster random sampling for 336 respondents. Descriptive statistics used for data analysis consisted of percentage, mean and standard deviation. Inferential statistics consisted of t-test and one-way ANOVA (f-test). Least significant difference (LSD) was used to find the difference between each pair of variable. The significance level was determined at 0.05

From the result of finding to what extent personal factors of safety in working of employees were correlated, it was found that difference personal factors did not make the difference in safety behavior in working of employees. For the opinion about the safety awareness of employees, it was found safety behavior of employees for using tooling, machine and equipment had correlated with the safety awareness is at high level. As for safety behavior of employees for operational, environment and management had correlated with safety awareness is at low level at the significant level of 0.05

ที่มาและความสำคัญ

อุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยนั้นนอกจากจะช่วยสร้างความก้าวหน้าและสร้างแรงงานในประเทศเป็นจำนวนมากแล้ว ยังได้มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในกระบวนการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้การเติบโตของอุตสาหกรรมยังมีผลโดยตรงต่อปัญหา ด้านความปลอดภัยในการทำงานอีกด้วย อาจก่อให้เกิดอันตราย เกิดอุบัติเหตุ บาดเจ็บ พิการ เสียชีวิต และการเกิดโรคซึ่งเกี่ยวเนื่องจากการทำงานของผู้ใช้แรงงาน ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยที่ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีจากประเทศต่างๆ เข้ามาสู่ระบบการผลิต เช่น เครื่องจักรกล อุปกรณ์เพิ่มการผลิต สารเคมีและสารพิษที่มีอันตราย เป็นต้น ซึ่งนำมาใช้ โดยขาดความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวอย่างเหมาะสม และที่สำคัญ คือ เกิดความผิดพลาดของระบบการจัดการ จึงส่งผลให้มีการใช้แรงงานที่ต้องเสี่ยงต่ออันตรายมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีจำนวนผู้ประสบอุบัติเหตุเพิ่มขึ้น นับว่าเป็นความสูญเสียที่มีผลกระทบ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้น ความปลอดภัยและสุขภาพ ของผู้ใช้แรงงานในการทำงานจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องตระหนักและใส่ใจตลอดเวลา เพราะผลจากสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากจะก่อให้เกิด ความสูญเสียแก่ตนเองและครอบครัว สภาพแวดล้อมและสังคมโดยรวมแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อองค์กรอีกด้วย (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม, 2541 : 8.)

ในการประสบอุบัติเหตุในแต่ละครั้งนั้น ย่อมทำให้เกิดความสูญเสีย เกิดความทุกข์ทรมานต่อตนเองและครอบครัว มีคนมากที่ต้องเสียชีวิตหรือพิการตลอดไป และยิ่งไปกว่านั้นการประสบอุบัติเหตุ นั้นยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อการผลิต สูญเสียทรัพย์สินอีกด้วย (ชัยยุทธ พลิตนิธิกุล, 2532 : 7.)

การที่มีระบบการทำงานที่ยุ่ยากซับซ้อน สภาพแวดล้อมในโรงงานก็ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพราะผลจากระบบการผลิตที่พัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการ

แข่งขันที่สูงขึ้น และความเสี่ยงก็ยิ่งมีสูงขึ้นตามไปด้วย จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อการบาดเจ็บล้มตายของแรงงานและเกิดความเสียหายทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการเกิดอุบัติเหตุ หรืออันตรายในโรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วย (วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์, 2547 : 13)

การเกิดอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ ทำให้เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น จึงมีผลเสียเกิดขึ้น (สราวุธ สุธรรมอาสา, 2547 : 9) ในการปฏิบัติงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเสมอ คือความปลอดภัยโดยเฉพาะในการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีความเสี่ยงสูงในการที่จะได้รับอันตรายในการทำงาน หากการป้องกันไม่รัดกุมเพียงพอ ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตัวผู้ปฏิบัติงานเอง วัตถุดิบ ผลผลิต เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ทรัพย์สินอื่น ๆ และบริษัท ซึ่งจะก่อให้เกิดความสูญเสียหรือค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก การลงทุนเพื่อป้องกันมิให้อุบัติเหตุเกิดขึ้นจึงเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นได้ ซึ่งเป็นการลดต้นทุนในการผลิตวิธีหนึ่ง การดำเนินการให้สภาพแวดล้อม ของการทำงานของคนงานในโรงงานมีความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการทำงานอย่างปลอดภัย นอกจากจะเป็นการป้องกันอุบัติเหตุในตัวแล้ว ความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม ยังก่อให้เกิด ผลผลิตเพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลงกำไรมากขึ้นและความปลอดภัยในการดำรงชีวิต (วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์, 2547 : 13 -14) ในการปฏิบัติงานสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอยู่ตลอดเวลา คือ ความปลอดภัย โดยเฉพาะในงานทางด้านอุตสาหกรรมด้านต่างๆ จะมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุอยู่เสมอ ดังนั้นถ้าไม่มีการป้องกันหรือความตระหนักรู้ต่ออันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นแล้ว อาจก่อให้เกิดความเสียหายกับผู้ปฏิบัติงานอย่างมาก อุบัติเหตุส่วนใหญุ่มักจะเกิดจากการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องจักรกล ซึ่งเกิดขึ้นได้จากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความประมาทเลินเล่อของผู้ปฏิบัติงานเอง นอกจากนี้แล้วสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานก็เอื้ออำนวยให้เกิดอุบัติเหตุได้เช่นกัน เช่น สภาพอากาศที่ร้อน แสงสว่างที่ไม่เพียงพอ เสียงที่ดังมากจนเกินไป เป็นต้น ฉะนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ การสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน
2. เพื่อศึกษาความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ระเบียบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรและมีวิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) และมีวิธีการดำเนินการศึกษาอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์หาระดับปัจจัยความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านพฤติกรรม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และการรับรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของบริษัท บริษัท เอ็นจีเค สปาร์คปลั๊ก จำกัด และบริษัทรีโนเคอริอัส บริษัท ไทอัม มอเตอร์ไซค์ จำกัด รวมกันจำนวน 2129 โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้ในการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random) โดยจะแบ่งประชากรเป็นกลุ่มย่อย ในแต่ละกลุ่มมีลักษณะภายในกลุ่มที่หลากหลาย แต่ระหว่างกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด

แบบสอบถามที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องการจะศึกษาจากกรอบแนวคิดวิจัยที่กำหนดไว้และทำการทดสอบแบบสอบถามโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) เพื่อให้เกิดความชัดเจนของข้อคำถาม โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ยอมรับได้จะต้องมากกว่า 0.7 ซึ่งจากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 0.961 จึงยอมรับแบบสอบถามชุดนี้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analytical Statistics) ประกอบไปด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Analytical Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ด้วย Independent sample t-test การวิเคราะห์ด้วยวิธี One-way ANOVA และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Analysis)

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาพบว่า สถานภาพ มีผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ ทิพย์ถัมย์ (2543) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ในการทำงานระดับวิชาชีพ ซึ่งมีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุงานและคุณสมบัติที่ใช้ประกาศแต่งตั้งต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 มีความสอดคล้องกับทฤษฎี “หน่วยการเปลี่ยนแปลงในชีวิต” (Life Change Units) ของ Alkor ที่ได้ทำการศึกษาการเกิด อุบัติเหตุของคณงานในประเทศไทย จากผลการวิจัยของ Alkor สรุปได้ว่า “สภาพความเปลี่ยนแปลง และความเป็นอยู่ทางบ้านของคณงาน มีผลต่ออารมณ์ และสภาพจิตใจของคณงาน และสภาพอารมณ์และจิตใจที่เสื่อมทรามของคณงาน ย่อมจะเป็นสาเหตุในการก่ออุบัติเหตุขึ้นได้

2. ความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านการปฏิบัติการ ผลการศึกษาพบว่า ความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานที่ โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำกับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการปฏิบัติการ โดยด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานรองมาคือด้านการปฏิบัติงานและด้านเครื่องมือ

อุปกรณ์ในการทำงาน ตามลำดับ ดังนั้นความตระหนักถึงความปลอดภัยด้านการปฏิบัติงานจึงส่งผลต่อพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการปฏิบัติงาน จากผล วิจัยดังกล่าวได้เป็นไปตามทฤษฎี การเกิดอุบัติเหตุจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Acts) ของ H.W. Heinrich ที่กล่าวไว้ว่าการกระทำของผู้ปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยแล้วส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงานต่อตนเองและบางครั้งอาจส่งผลต่อเพื่อนร่วมงานได้ ยกตัวอย่างเช่น 1) การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัย 2) การมีทัศนคติความปลอดภัยที่ไม่ถูกต้อง 3) การหยอกล้อกันขณะปฏิบัติงาน 4) การทำงานโดยที่สภาพร่างกายและจิตใจไม่พร้อม เป็นต้นและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรดา ลัดลอย (2557) และสุริยา กอฑู (2554) พบว่า การตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการปฏิบัติงาน ด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์

ผลการศึกษาพบว่า ความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ โดยภาพรวมพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.710 ดังนั้นจึงแสดงว่า ความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับสูง โดยเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมากกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ รองลงมาคือด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมากกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ จากผลการศึกษา พนักงานให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานและมีการทบทวนคู่มือเพื่อทำความเข้าใจขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงานการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงานอย่างถูกต้องเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงานนั้นจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นอันดับแรกและจำเป็นอย่างยิ่ง

ก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติงานต้องมีการตรวจสอบเครื่องมือ อุปกรณ์ทุกชนิดให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ในการทำงานจำเป็นต้องมีการบำรุงรักษาอยู่ตลอดเวลาให้มีประสิทธิภาพพร้อมใช้งาน และปลอดภัยในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องหลีกเลี่ยงการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสมหรือผิดประเภทการใช้งานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานทุกครั้งจึงทำให้พนักงานมีพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ความตระหนักถึงความปลอดภัยจึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงาน สอดคล้องงานกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ ชามประ โคน (2551) และ นววิธ จิตต์วรไกร (2554) พบว่า ปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงานมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

ด้านสภาพแวดล้อม

ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านสภาพแวดล้อมโดยภาพรวมพบว่ามีความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านสภาพแวดล้อมไปในทิศทางเดียวกับและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก โดยเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ด้านการปฏิบัติงานรองมาคือด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงานและด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานมีตามลำดับ ผลวิจัยดังกล่าวได้เป็นไปตามทฤษฎี การเกิดอุบัติเหตุจากการสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Conditions) ของ H.W. Heinrich ที่กล่าวไว้ว่า สภาพของโรงงานอุตสาหกรรม เครื่องจักร กระบวนการผลิต เครื่องยนต์ที่ไม่มีความปลอดภัย เมื่อผู้ปฏิบัติงานเข้าไปปฏิบัติงานอาจได้รับอันตรายรวมทั้งอุบัติเหตุและโรคจากการทำงานอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมในการทำงานนั้น เช่น 1) การออกแบบโรงงาน 2) ระบบความปลอดภัยไม่มีประสิทธิภาพ 3) เครื่องมือเครื่องจักรขาดการบำรุงรักษาหรือชำรุดบกพร่อง 4) สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมด้านกายภาพเช่น ความร้อน ความเย็น แสง สีเสียง 5) สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทางเคมี เช่น ฝุ่น ตัวทำละลาย โลหะหนัก

สารก่อมะเร็ง สารก่อก้อน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมรักษ์ ศรีมารุต และคณะ (2555) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตบริษัท สยาม เมทัล เทคโนโลยี จำกัด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ ชามประโคน (2551) และศิริภาณี ศรีวรรณวิทย์ (2554) พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน เนื่องจากสภาพแวดล้อมในการทำงานมีบทบาทสำคัญต่อการผลิตอย่างมากหากเกิดความผิดพลาดหรือผลกระทบที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ปฏิบัติงานเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงานและผู้ปฏิบัติงานควรให้ความสำคัญต่อพื้นที่ในการปฏิบัติงานและจำเป็นอย่างยิ่งต้องดูแลทำความสะอาดพื้นที่ปฏิบัติงานรวมถึงเครื่องมืออุปกรณ์ทุกชนิดให้มีความสะอาดพร้อมก่อนการลงมือปฏิบัติงานทุกครั้งและหลังใช้งานเสร็จจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ ใ้การใช้งานเข้าที่ให้เรียบร้อยมีดชิด โดยรอบพื้นที่ปฏิบัติงานต้องไม่คับแคบ และ เหมาะสมไม่เสี่ยง ต่อการเกิดอุบัติเหตุและไม่มีสิ่งของกีดขวางการปฏิบัติงานและมีแสงสว่างที่เพียงพออากาศถ่ายเทได้สะดวกเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน จึงทำให้พนักงานเกิดพฤติกรรมที่ปลอดภัยในการทำงานที่เพิ่มขึ้น

ด้านการจัดการ

ความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านการจัดการ โดยภาพรวมพบว่า ความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการจัดการไปในทิศทางเดียวกับและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ ตรียศิลานันท์ (2552) พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรื่องความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงาน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องความตระหนักด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ของกลุ่มบริษัท เอ็นจีเค สปลั๊กปลั๊ก จำกัด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ด้านการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน องค์กรควรให้ความสำคัญซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับผู้ปฏิบัติงานในการเสริมสร้างจิตสำนึกให้พนักงานตระหนักถึงการทำงานอย่างปลอดภัยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน โดยอาศัยความร่วมมือทั้งฝ่ายบริหารและพนักงานเพื่อร่วมกันดำเนินการสามารถกระตุ้นให้พนักงานเกิดความตื่นตัวในเรื่องความปลอดภัยและเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานและอำนวยความสะดวกต่อผู้ปฏิบัติงานในการทำงานซึ่งจะส่งผลทำให้พนักงานเกิดความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้นและมีพฤติกรรมที่ดีในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น โดยมีการจัดฝึกอบรมด้านความปลอดภัยเพื่อสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องด้านความปลอดภัยในการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงาน

2. ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ควรกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับประเภทของงานเพื่อให้พนักงานตระหนักถึงการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อลดอุบัติเหตุและการป้องกันความเสี่ยงจากอันตรายในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสมหรือผิดประเภทการใช้งาน อาจให้มีการจัดอบรมพนักงานเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือต่างๆเป็นประจำเพื่อให้พนักงานเกิดความคุ้นเคยและเป็นตัวกระตุ้นให้พนักงานเกิดความตื่นตัว

3. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ผู้บริหารควรปลูกฝังความปลอดภัยเกี่ยวกับการทำงานในบริเวณที่มีความเสี่ยงสูงหรือบริเวณพื้นที่ที่มีความคับแคบที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน ทั้งนี้เพื่อให้พนักงานเห็นความสำคัญและมีส่วนร่วม

ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานมากยิ่งขึ้น จัดกิจกรรมที่ช่วยในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น เช่น “กิจกรรม 5ส, Big cleaning , Kaizen” โดยเป็นการช่วยกันกำจัดของเสียที่เกิดจากกระบวนการทำงานไม่ว่าจะเป็น สารเคมี เศษวัสดุมีคม หรืออื่นรวมไปถึงการกำจัดพื้นที่เสี่ยงที่เป็นแหล่งหลบซ่อนของสัตว์มีพิษหรือพาหะนำโรคให้หมดไปโดยเป็นการร่วมมือกันของพนักงานทุกระดับในสถานประกอบการ หรือมีการจัดประกวดความสะอาดในบริเวณพื้นที่ของตนเอง โดยกิจกรรมต่างๆ ที่เสนอนั้นควรจัดให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนเป็นกิจกรรมปกติของสถานประกอบการทั้งนี้ทั้งนั้นการทำเช่นนี้จะส่งผลให้ พนักงานทุกระดับได้ซึมซับจิตสำนึกที่ดีด้านความปลอดภัยขึ้นเรื่อยๆจนในที่สุดทุกคนในสถานประกอบการจะตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานและสามารถปฏิบัติงานทุกอย่างได้อย่างปลอดภัยไร้อุบัติเหตุ

4. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน (ด้านการจัดการ) ควรมีการเสนอแนะหรือให้ความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแก่นายจ้าง ระบุให้การจัดการด้านความปลอดภัยเป็นส่วนหนึ่ง que ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเพราะพนักงานทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเสนอความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย และข้อเสนอแนะนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัท ๆ และพนักงาน โดยผู้บริหารนำความคิดเห็นที่พนักงานเสนอมานั้น ทบทวน ปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ นโยบายหรือกฎระเบียบต่าง ๆ สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สูงสุดและลดการเกิดอุบัติเหตุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทาวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มบริษัท ควรที่จะต้องมีการศึกษาหลาย ๆ ประเภทกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม ดังในอนาคต อุตสาหกรรมรถไฟฟ้าได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งจะทำให้เห็นพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ครอบคลุมมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในตัวแปรอื่นๆ ที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน เช่น จำนวนบุตรของพนักงาน จำนวนชั่วโมงในการทำงาน บรรยากาศองค์กร การการสนับสนุนขององค์กร เป็นต้น เพื่อให้ครอบคลุมและสะท้อนถึงปัญหาได้อย่างแม่นยำมากขึ้น

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ สำหรับการศึกษาในอนาคต อาจศึกษาในเชิง ลึกศึกษาเชิงคุณภาพ หรือมีการศึกษาโดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลแบบอื่น ๆ ร่วมกับการใช้ แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

จตุพล ยงสร.2553.การศึกษาความสัมพันธ์ของความเครียดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ในรายวิชา LB213 ความรู้เบื้องต้นทางมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ A Study on the Correlation of Stress with Academic Achievement of Students in the Course LB213

Introduction to Humanities of Bangkok University :การค้นคว้าอิสระ,มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ชนกานต์ สกุลแถว.2559.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้

ห้องปฏิบัติการเคมี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง:
วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ณัฐพงศ์ ปานศิริ.2558.การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของเจ้าหน้าที่ความ

ปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี:
วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดร.เทวินทร์ วาริศรี.เอกสารประกอบการบรรยายวิชาอุบัติเหตุ และการบริหารงานด้านอุบัติเหตุ

จาก <http://www.tewin.org>

ทรงศักดิ์ มณฑา.2560.พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานสายการผลิต ในบริษัท

บูรณาพากรู๊ป จำกัด:งานนิพนธ์,มหาวิทยาลัยบูรพา

ชนกร สิริธร.2559.พฤติกรรมการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน และบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อ

ความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานต่างด้าว: กรณีศึกษาแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาในโรงงานย่านมหาชัยจังหวัดสมุทรสาคร:การค้นคว้าอิสระ,มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

นวนวิข จิตต์วรไกร.2554.ความตระหนักด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท เบสท์

เพอฟอร์แมนซ์ เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด:สารนิพนธ์,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปริญญา สดุดารมย์

และวสุธิดา นุริตมนต์.2561.ความตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานส่งผลต่อ

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัท ในเครือไป

ลิโพน จำกัด:การค้นคว้าอิสระ,มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

พระนครศรีอยุธยา

มธุริน เถียรประภากุล.2556.ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานหน่วยงานผลิต

โอเลฟินส์ 1 บริษัทพีทีทีโกลบอล เคมิคอล จำกัด(มหาชน) สาขาที่2 โรงโอเลฟินส์ ไอ –
หนึ่ง:การค้นคว้าอิสระ,สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

นวนวิข จิตต์วรไกร.2554.ความตระหนักด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท

เบสท์ เพอฟอร์แมนซ์ เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด:สารนิพนธ์,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิทิศ กมลรัตน์.2552.ศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ

บริษัท อิติตยา เบอร์ล่า เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ฟอสเฟต ดีวีชั่น):สารนิพนธ์,สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สุนทร บุญบำเรอ วท.ม..2557.พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาลในโรงพยาบาล

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์จังหวัดราชบุรี:วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
นครราชสีมา,วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา

สุรัชย์ ตรีศิลานันท์.2552.ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงาน

อุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา:วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สุริวัลย์ ใจกล้า.2557.พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัทเอสอีไอ อินเตอร์

คอนเนคส์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด:งานนิพนธ์,มหาวิทยาลัยบูรพา

เสาวณีย์ เผ่าเมือง.2554.พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัท ซีทีเอส

อิเล็กทรอนิกส์ คอร์เปอร์เรชั่น(ประเทศไทย):การค้นคว้าอิสระ,มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

อัปษรศรี ม่วงคง.2552.ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้บริการ และความพึงพอใจโดยรวม

ของลูกค้าที่มาใช้บริการภัตตาคารลอยน้ำเรื่อริเวอร์ไซด์:ปริญญาานิพนธ์,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ธรรมรักษ์ ศรีมารุตและคณะ.2555.พฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน

ระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต:การค้นคว้าอิสระ,มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา